

slovo

7-8/2020
Leto

MESAČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Téma mesiaca

Naše susedské vzťahy

LETO, ČAS NA ... ?

■ LENKA JANOTKOVÁ

Čo by sme do vety doplnili? Čas na oddych na ležadle, ktoré máme na krásne vykosenom trávniku, pričom nás z každej strany oddeľuje neprehľadný plot, aby sa do nás susedia nestarali? Alebo je leto čas na prácu na záhrade a keď skončíme tam, je práca v dome a keď skončíme tam...

Proste nie je čas na nejaké rozprávania sa s druhými!? Potom, po robote, si sadneme pred televízor a oddýchame si do ďalšieho dňa. Alebo je leto čas ako každý iný, sme v jednom kolotoči, a aj keď by sme sa radi stretli s priateľmi, ktorých sme už dávnejšie nevideli, niet na to čas?

Nech už je to s nami akokoľvek, v prísloviach nám kráľ Šalamún dáva dobrú radu. Ukazuje nám, že sa chováme veľmi múdro, ak investujeme práve do vzťahov. Ak nevnímame ako stratený čas spoločné rozhovory s ostatnými, keď sa zaujímate o to, čo druhí žijú, v čom sa nachádzajú, ako sa majú... lebo zdieľaním spoločnej cesty životom sa stávajú zo vzdialených blízki. Kedysi teraz som zachytila myšlienku: „Stretnutie sa s priateľom ti dá viac ako sústreďenie sa na to, po čom piští tvoja duša.“ Dotyčný chcel zrejme povedať, že niekedy, aj keď sme obklopení mnohými ľuďmi, môžeme žiť osamotení. A vtedy nás naša duša oklame, že nám chýba len niečo si kúpiť, alebo si splniť nejaký cieľ, ktorý sme si dali, alebo možno niečo od druhých požadujeme, aby sme boli spokojní... no

to všetko, čo by sme získali, sa nedá porovnať s tým, čo zažívame, ak možno aj nemáme veci a ciele, ktoré sme si stanovili, ale máme s kým zdieľať svoj život, máme sa s kým radowať aj plakať. Práve to opisuje stav, ktorý v raji, kde bolo všetko, Adam zažíval. No dobrá správa je, že Boh videl vtedy a rovnako vidí aj dnes do nášho osamoteného srdca, a vie, že aj keď sme možno ako v raji a máme všetko, ustarostene konštatuje: „Nie je dobré byť človeku samému.“ V raji, kde bolo všetko dobré, sa predsa len našlo niečo, čo dobré nebolo. Nie je dobré, aby bol človek sám.

A tú istú myšlienku nám do popredia znova kladie múdry Šalamún. Vyzýva nás, aby sme priateľstvá nielen vytvárali, ale robili aj všetko pre to, aby sme tieto priateľstvá neopúšťali, aby sme do nich investovali, aby sme ich upevňovali. Niekedy totiž máme náchylnosť dať priateľstvá v porovnaní s prácou, povinnosťami, vlastným oddychom na druhú koľaj. No týmto môžeme veľa stratiť.

Šalamún nás pozýva, aby sme sa na jednej strane starali o priateľstvá, ktoré sme sami začali. A na druhej stra-

ne ukazuje, že je veľmi dobré, ak od malička vyrastáme v realite priateľstiev, ktoré si vypestovali naši rodičia. V živote máme „srdcu blízkych“ ľudí, teda priateľov, a máme aj „pokrvne blízkych ľudí“, teda našich bratov, sestry, príbuzných. Je pre mňa veľkým povzbudením, keď vidím pekné súrodenecké vzťahy a pekné vzťahy v rodinách, no veľakrát to práve v rodinách „škrípe“ najviac.

Šalamún sa pýta: „Kam pôjdeš, keď sa dostaneš do nešťastia?“ V jednej vete hovorí o cene priateľstva a zároveň aj o tom, že nemáme ísť za bratom, za príbuzným, len preto, lebo je blízky pokrvne. Keby som to mala odľahčiť, tak to inými slovami poviem: „Čo z to, že máš niekoho blízkeho pokrvne, keď ti horí dom a potrebuješ mať teraz poruke niekoho, kto ti je skutočne nablízku“. Potrebuješ blízkeho suseda, nie vzdialeného brata.

Pozerajme sa teda aj na susedov, aj na priateľov Šalamúnovým pohľadom. Nevidíme v nich „samozrejmosť“, ktoré jednoducho máme, ale vidíme v nich ľudí, ktorých nám dal Pán Boh do cesty, aby sme si boli navzájom oporou, pomocou, o to viac, keď nastane ťažký čas v našom živote.

A bojujme aj za vzťahy vo svojich rodinách, aby hlavné slovo nemali majetky, dávne krivdy, porovnávanie, predbiehania sa, ale aby pre nás malo tu oveľa vyššiu hodnotu vypestovať si medzi sebou vzťahy, ktoré vydržia až do večnosti.

Dajme si teda dve skúšobné otázky: „Vedia tvoji priatelia o tom, že aj v ťažkých časoch si tu pre nich? Nechal si niekedy svojho priateľa uprostred jeho problémov samého?“ Ešte stále je čas dať naše vzťahy do poriadku. Máme pred sebou celé leto!

Prajem Vám Božie požehnanie do Vašich vzťahov. ■

KDE VŠADE SME SUSEDMI?

■ DANIEL GODUŠ

Ako prvé nám napadnú susedia v dedine, čo bývajú vedľa nás. Sú to susedia, o ktorých zvyčajne vieme mnoho, kedy prichádzajú domov, kedy čo robia v záhrade. No poznáme ich viac? Vieme o našich susedoch aj niečo z ich životov? Poznáme ich problémy, radosti?

Myslím si, že sú to otázky, na ktoré sa niekomu odpovedá ľahko, iným zas ťažšie. No je dobré susedov poznať. Veď nám môžu pomôcť, zachrániť život či inak byť na úžitok.

Susedia na dedinách sa poznajú určite lepšie ako susedia bývajúci v bytových domoch či panelákoch. Mal som možnosť bývať 1 a pol roka v Prešove a nepoznal som v podstate nikoho. Iba suseda z vedľajšieho bytu na našom poschodí. A to o jeho živote som tiež nevedel nič. Možno to je smutné, lebo mohol som mu svedčiť o Pánu Bohu.

Iný pohľad na suseda je napr. „sused v lavici“. Kolokokrát sedávame v kostoloch vedľa ľudí, s ktorými sme si bližší, alebo si máme čo povedať? Aj tu sme susedmi. Máme aspoň spoločné miesto, kam chodíme. I keď mnoho z nás je v kostole z rôznych dôvod. Ale chcem nás všetkých povzbudiť k tomu, aby sme vedeli byť si blízki a podporovali sa v ten pravý dôvod návštev kostolov.

Viete, že aj v práci sme susedia? Veľa z nás sedáva v kanceláriách, firem-

ných autách, či sme na pracoviskách vedľa niekoho. Je to sused, o ktorom niečo viem, alebo je to sused, ktorému ledva prídem na meno? Ja svojich „susedov“ v práci mám rád a viem, že sa sem-tam porozprávame o tom, ako žijeme aj mimo prácu. Bolo by fajn aj v mojom prípade zlepšiť mnohé „susedské“ vzťahy na pracovisku. Ale som vďačný Bohu, že títo ľudia vedia, v Koho a čo verím.

Sú to rôzne pohľady na susedov, na ktoré som si spomenul, alebo o ktorých sme sa na redakčnej rade rozprávali. Ba aj na takom mieste, ako redakčná rada nášho časopisu, sme susedia. Verím však, že mnohí naši susedia sú aj našimi priateľmi, ktorí nám vedia pomôcť, podporiť nás a my im to opätujeme.

Vďaka Pánu Bohu za možnosť mať susedov v laviciach kostolov aj po posledných 5 týždňoch koronavírusu, kedy sme boli iba virtuálnymi susedmi pred obrazovkami našich TV, alebo pri počúvaní Služieb Božích z rádia. ■

Aj v tomto mesiaci vám prinášame jeden článok z prvého ročníka nášho časopisu SLOVO. Tento raz pôjde o článok od Daniela Mišinu na tému, ktorá je aj dnes aktuálna.

ČO JE VIERA?

Milí moji! Minule sme hovorili a rozmýšľali nad tým, ako viera vzniká. Keď vieme o niekom, že verí, automaticky sa nám vybaví, že je kresťan, no dnes to neplatí už len o kresťanoch.

Moslimovia si tiež hovoria „veriaci“, jehovisti, a iní takisto. My kresťania, veríme v Boha – Otca, Syna a Svätého Ducha. Ale otázka je – naozaj veríme? Čo je to viera?

Židom 11,1: „Viera je zaiste podstatou toho, čoho sa nádejame a dôvodom toho, čo nevidíme.“ Zastavme sa tu a chvíľu rozmýšľajme.

Čoho sa nádejame? V čo dúfame? V koho skladáme svoju nádej?

Písmo nás vyzýva, aby sme dúfali v Hospodina. (Príslovia 3,5) Napísal to Šalamún, ktorý bol veľmi múdry a slávny človek. Určite vedel, čo hovorí. Šalamún je symbolom múdrosti.

Viera je dôvodom toho, čo nevidíme. Ďalej čítame, že viditeľné veci nepovstali z viditeľného (Židom 11,3). Kedysi sa ľudia viac zaujímali o neviditeľný, duchovný svet a duchovný život, viac sa zaujímali o Pána Boha a o veci viery. Zaujímá ma viera a Pán Boh? Verím, hoci to nevidím? Alebo som ako Tomáš, ktorý „neuveril, pokiaľ nevidel“?

Nezabúdajme, že Pána Ježiš povedal: „Blahoslavení, ktorí nevideli

a predsa uverili.“ Boha Otca nikdy nikto nevidel, no Pán Ježiš, ktorý je jedno so svojím Otcom, On nám Ho známym učinil. Som ochotný veriť tomu? Alebo budem tvrdý materialista, budem veriť len tomu, čo vidím? Ale Pán hovorí, že to všetko sa pomi-

„Viera je zaiste podstatou toho, čoho sa nádejame a dôvodom toho, čo nevidíme.“

--- Židom 11,1 ---

nie, že viditeľné veci budú zničené. Aj napriek tomu si budem honobiť majetok? Nebolo to tak dávno, čo v Rankovciach (aj v Bačkovíku) bola prietrž mračien. Koľko škody vzniklo! A to ešte nebolo až také strašné. Môžeme dúfať v majetok, ale príde „trochu viac vody“ a je po mojej istote. Žalmista hovorí: „Hospodin mocnosť je s nami, hradom prepevným je nám Boh Jákobov.“ (Žalm 46,8). To isté tvrdil aj Luther, ku ktorému sa hlásime, keď v našej hymne spievame: „Hrad prepevný je Pán Boh náš...“

Čo urobíš? Rozhodneš sa veriť tomu, čo vidíš, alebo budeš veriť Pánovi, ktorý ťa neopustí? ■

Jonáš

Luboslav Beňo

Biblický Jonáš akoby ani nepatrí medzi starozmluvných prorokov! Veď si len pozrime, ako proroci oznamujú vo svojich spisoch Božiu vôľu, a kde je Jonášova zvesť? No dobre, ukázal sa ako prorok pre asýrsku metropolu Ninive. O jeho poslanstve toho ale veľa nevieme. Namiesto dlhých 66 kapitol Izaiášovho proroctva, alebo ešte dlhšieho poslanstva Jeremiášovho či prazvláštneho Božieho odkazu skrze Ezechiela, Jonášovo zachytené proroctvo je nesmierne krátke: „Ešte 40 dní a Ninive bude vyvrátená!“ (Jon 3,4) Nič viac. Stručné, ale trefné. Možno bolo jeho proroctvo preda len podrobnejšie a rozsiahlejšie, pre nás však autor knihy zachytil iba taký malý fragment, útržok všetkého. Omnoho viac sa sústredil na Jonášovo kovanie. Na to, ako ho najprv Pán Boh stručne poslal do Ninive a na to, ako sa Jonáš do Ninive bál ísť a vydal sa radšej opačným smerom. Ani sa nečudujem, pretože jeho pôvodný cieľ bol hlavným mestom veľkého nepriateľa Izraela. Práve z Ninive, z hlavného mesta Asýrie, vyšlo vojsko, ktoré porazilo severný Izrael a odvieďlo ho do zajatia.

TAKTO SI VZŤAHY S ĽUĎMI NEVYBUDUJETE

■ INTERNET

Emocionálna inteligencia je schopnosť vnímať pocity iných a je to dôležitá súčasť každého vzťahu. Máte pocit, že vy to občas nedokázate? Že je vám vlastne jedno, ako sa ostatní cítia? Alebo si myslíte, že nie je potrebné si pamätať meno každého človeka a že je normálne, ak počas rozhovoru riešite veci na svojom smartfóne? Zdá sa, že to s vašim EQ – úrovňou emocionálnej inteligencie, nie je práve najlepšie. Dobrou správou ale je, že sa to dá zmeniť.

1. Od ľudí čakáte len to najhoršie

Ľudia s nízkym EQ automaticky predpokladajú, že ľudia okolo nich sú egoistickí, intrigujú a sú ich nepriateľmi. Takéto uvažovanie však nemusí byť pravdivé. Je totiž stále len v rovine predpokladov a dohadov a tie sa môžu v niektorých prípadoch veľmi myliť.

Je dobré byť obozretný, avšak niekedy by ste mali ľuďom dôverovať.

2. Nepamätáte si mená ľudí

Ak ste niekde nový, je prirodzené, že si mená kolegov ešte nebudete pamätať. Ak však váhate nad menami kolegov v práci, v ktorej ste už roky, je to znak toho, že ste emocionálne vyprahnutý. Nepamätanie si mien je prejav nezájmu o daného človeka. Samozrejme, netvrdíme, že o všetkých vašich kolegoch musíte vedieť všetky detaily z ich života, no ich meno je základnou slušnosťou.

3. Vždy obraciate rozhovor na seba

Hoci vidíte, že sa váš priateľ alebo kolega chce vyrozprávať, nechce sa vám to už počúvať alebo by

ste už radi začali rozprávať o sebe, a tak ho prerušíte. Tým, že „spustíte“ o sebe. Nečakajte však, že takto sa ľudia okolo vás dlho udržia.

4. Viac rozprávate než počúvate

Tento znak úzko súvisí s predchádzajúcim bodom. Človek ešte ani nedopovedal, a už mu do toho skočíte? Ak neviete (nechcete) ľudí počúvať, je to jasný znak chýbajúcej emocionálnej inteligencie.

5. Pri rozhovore pozeráte do telefónu

Pretože ste človek, ktorý zvláda multitasking? Áno, žijeme v dobe, kedy robíme viacero vecí naraz, no obzvlášť pri rozhovore s ľuďmi je nevhodné a urážlivé, ak popritom pozeráme do telefónu, píšeme správu alebo zverejňujeme posty. Preukážte záujem o to, čo vám človek hovorí, naučte sa venovať mu pozornosť. ■

Nie je ťažké poslanstvo je skutočne náročné. Vtedy by sme sa najradšej schovali niekde do myšacej dierky. Jonáš sa namiesto do Ninive vybral celkom opačne, do Taršiša. Na to sa stretávame s loďou, búrkou, vystrašenými námorníkmi, Jonášovým pádom cez palubu až po nastraženú veľkú rybu (nikde sa nepíše o veľrybe), ktorú Pán Boh použil na obrátenie Jonáša.

A potom milý Jonáš kráča do nebezpečného mesta s ťažkým poslanstvom a všetko končí dobre. Kráľ aj so 120.000-ovými mestom sa zastaví nad svojím spôsobom života a Pán Boh skazu odloží (ona napokon aj tak prišla – viac o nej v knihe prorokov Nahuma a Sofoniáša).

Osobný rozhovor Pána Boha s prorokom na konci knihy Jonáša usmerňuje k milosrdenstvu k blížnym, čo aj nepriateľom.

K čomu vedie príbeh o Jonášovi čitateľa Biblie? Pre izraelského čitateľa tých čias sa tento príbeh stáva výzvou proti netolerantnosti a výlučnosti, akoby iba Izrael bol Božím a nikto viac. Pre dnešného čitateľa ostáva odkaz, že aj keď nás Pán Boh posielal k veľkým cieľom, z ktorých máme aj patričné obavy, on nás bude sprevádzať a požeňná naše pôsobenie zdarom. ■

SUSEDSKÉ VZŤAHY

■ FRANTIŠEK HAŠKO ML.

Svojho priateľa, ani priateľa svojho otca neopúšťaj, nechod do domu brata v deň svojho nešťastia, lebo lepší je blízky sused ako ďaleký brat. Pr 27,10

V marci som sa po 14 rokoch v Prahe vrátil domov. Okrem bývania na internátoch (čo je úplne iná téma, aj keď tam študenti žijú v „susedstve“), som býval na dvoch miestach, v dvoch bytových domoch.

Bývanie v mestách, o to viac miliónových mestách, je iné ako na dedine. Je to iné aj kvôli odlišnej dynamike susedských vzťahov. Osobne si myslím, že základom problému je nutnosť susedov používať výtlačku výhradne o 7:30 v sobotu – ideálna náhrada ľubovoľného iného budíčka. Tam to ale nekončí. Informácie, ako napríklad ktorému športovému tímu fandí váš sused, ako pokračuje hranie na bicích ich takmer-tínedžerského potomka (nie veľmi dobre), sa nedozviete z klasickej komunikácie; dozviete sa to nevyžiadané cez stenu. Ono to bude z veľkej časti tým, že so susedmi, vrátane tých na vašom poschodí, veľmi málo komunikujete. Každý človek sa stará o seba a ideálny stav je, ak sa nikto iný do neho nesará. Výnimkou sú určite stretnutia vlastníkov bytov, ktorým som sa našťastie ako iba nájomník vyhol; no určite pre mňa nie je prekvapením, že najlepšie hodnotená česká komédia za rok 2019 je „Vlastníci“, ktorá je tragic-

ko-komickým znázornením takejto domovej schôdze. Film je niekedy až bolestivo presný – jeden z diskutovaných návrhov, dať vodomer do každej bytovej jednotky, bol bohužiaľ presne prípad aj v mojom druhom ubytovaní – a tam sa to nevyriešilo po pár rokov stále ani dodnes. Každý má vlastné záujmy a akútny nezáujem o potreby susedov; v horšom prípade mať dobrú zábavku robiť susedom naprieky, ako postava Jíriho Lábusa vo filme tvrdením, že individuálne vodomery určite nie, že to by ľudia podvádžali ešte viac, napríklad „magnetmi“...

Ono, samozrejme, ani susedské vzťahy na dedine nemusia byť ideálne. Nemusíme napríklad pri stavaní nového plotu brať ako vhodný výpočet jeho výšky „najvyšší sused + 0,5 metra“. A keď už ten plot máme nízky, nie je to na to, aby sme pozerali so závisťou na nové auto, čo si sused kúpil. Nemusíme zazeráť, keď sa deti stretnú spolu a výskajú pri spoločnej hre na ulici. A tu už ani nechodme do takýchto banálnych príkladov, ale do vzťahov ľudí v dedine ohľadne pozemkov, alebo čoho iného.

Bývanie v Prahe nebolo vo všetkom úplne zlé. Jednou z pre mňa najlepšou ukážkou dobrého susedského

spolužitia bola staršia pani dôchodkyňa v bytovom dome. Každý deň, ráno aj poobede, sa chodí prejsť vonku. Už tak veľmi nevládze, tak musí na to používať kolesové chodítko. To je stále zaparkované na prizemí, aby tak čo najmenej prekážalo ostatným. No vchodové dvere sú dosť ťažké a o to viac ich je náročné otvoriť a pretlačiť aj to chodítko. No mnohí susedia jej s tým vždy pomohli, dali si pauzu zo svojho každodenného ponáhľania sa do práce alebo späť, na nákup alebo za zábavou. Karanténa počas koronavírusu zase priniesla iný príklad ochoty susedov: organizovanie nákupov potravín pre dôchodcov, či nevládných. Veľmi pamätné pre Prahu a iné mestá v ČR určite bude, že vietnamské komunity (ktoré majú na každom rohu malé obchodíky s potravinami alebo reštaurácie s ázijským jedlom), boli prvé, čo začali šiť rúška či pre starších ľudí, alebo aj pre domovy sociálnych služieb; táto iniciatíva sa rýchlo rozšírila aj

medzi ostatných. Vtedy som ešte nebol späť v SR, no viem, že podobne šili rúška aj tu Rómovia zo Združenia pre lepší život.

Verš na začiatku článku sa nám môže zdať trochu podivný. Neisť v nešťastí za rodinou? Šalamún nám hovorí niečo iné, poukazuje na iné dve prednosti priateľského a susedského vzťahu. „Priateľa svojho otca“ – vzťah, ktorý je overený časom, teda prvá dôležitá vec je dĺžka trvania. Pre druhú si musíme uvedomiť, že naše okolie a ľudia v ňom, či už hovoríme o bytovom dome, ulici, dedine alebo cirkevnom zbore, je v prvom rade spoločenstvo. Máme k sebe blízko, nie sme od nich ďaleko; a to nie len geograficky. Rodina, ktorá je ďaleko, sa môže odcudziť, no susedia bývajú blízko a vyhýbať sa im je nedobré, náročné. Naopak priateľ, čo býva blízko, je užitočnejší v čase pohromy ako hoci brat, ktorý je ďaleko, lebo aj keby chcel pomôcť, nemusí to byť účinné alebo možné. ■

KRÍZOVÝ JÚN V NAŠOM CIRKEVNOM ZBORE

■ LUBOSLAV BEŇO

Milí naši, kríza s vírusom, ktorá postihuje celý svet, veľmi paralyzuje život cirkvi, aj nášho cirkevného zboru.

V júni sme mali v pláne opäť s rodinkami absolvovať povzbudzovací víkend, so záujemcami navštíviť opáľové bane na Dubníku, na svätodušný pondelok so spevokolom na oplátku po vlašajšku v Čakanovciach poslúžiť zase v Opinej. To všetko sme museli stopnúť, spevokol vlastne ani nenacvičuje, rovnako nefungujú niektoré besiedky v zbere, konfirmačná príprava, niektoré náboženské výchovy na školách. Vďaka Bohu, že sa smieme stretnúť aspoň na bohoslužbách, či iných aktivitách.

Ozaj, k bohoslužbám. Všimli sme si, že niektorí bratia a sestry sú už unavení z opatrení, ktoré existujú a začali si ich vysvetľovať po svojom. Pripomíname, že (k 5.7.2020) stále aj pre cirkev platí dezinfekcia rúk pri vstupe do spoločných priestorov, používanie rúšok v interiéri, v exteriéri nosenie rúšok pri vzdialenosti ľudí menej ako 2 metre (s výnimkou spoločných domácností), v kostoloch šachovnicové sedenie (toto je vo forme odporúčania), vyhnúť sa máme telesnému kontaktu (podávanie rúk a podobne), pri východe z kostola taktiež máme dodržať rozostupy ... Tieto opatrenia vydáva vláda SR na základe odporúčaní Ústredného krízového štábu. Viac o opatreniach sa dá dočítať na webstránke korona.gov.sk. Viem, že sme z toho unavení a už nás to obťažuje, ale boj ani zďaleka nie je vyhratý, svetový nárast nakažených ľudí v dnešných dňoch láme rekordné čísla a aj v strednej Európe počty pozvoľna narastajú.

Modlitba Optimistu

(internet)

Ďakujem za neporiadok, ktorý musím upratať po návšteve, pretože to znamená, že mám priateľov.

Ďakujem za dane, ktoré musím platiť, pretože znamenajú, že mám prácu.

Ďakujem za trávnik, ktorý musím pokosiť, za okná, ktoré je potrebné umývať, za odkvapy, ktoré volajú po čistení a údržbe, pretože to znamená, že mám dom.

Ďakujem za oblečenie, ktoré mám trochu tesné,

Prosím, majme sa na pozore. Na bohoslužbách je nám hlúpe ľudí napomínať.

A ako pokračuje aktívny život nášho cirkevného zboru? Okrem bohoslužieb, kde sme sa pomaly s obmedzeniami dostali takmer k normálu, sa stretávajú najmä niektoré besiedky, mládež, rodinky. V zbere nám pribudla komisia na obnovenie štatútu cirk. zboru a vokátora, tá sa stretáva raz mesačne.

Zápis nových konfirmandov bol v nedeľu 21.6., zapísalo sa do 15 nových konfirmandov. Nech ich Pán Boh požehnáva!

Ofera v tú istú nedeľu bola určená na letné tábory, vďaka vašej štedrosti sa vyzbierali nasledovné sumy: Rankovce €75,40, Bačkovík €110,50, Boliarov €88,60 a Čakanovce €73,40, spolu €347,90.

Posledná nedeľa patrila pamiatkam posvätenia zvoníc v Žirovciach aj Mudrovciach. V Žirovciach milá bohoslužba vonku pri zastávke v strede dediny, v Mudrovciach zase na obecnom úrade.

Už teraz stojíme pri príprave letných táborov, vystali nám rómske tábory, ktoré sme robili s pomocou mládežníckeho tímu zo Sliezska (odtiaľ nemôžu prísť pre koronakrízu), ale za dodržania mimoriadnych opatrení sa chystáme na pobytové tábory pre mládežníkov v Smižanoch 6.-11.7.2020 a pre deti s dorastom vo Veľkom Slavkove 13.-17. 7. 2020. Prosíme o modlitby. ■

pretože to znamená, že mám čo jesť.

Ďakujem za tieň, ktorý ma sprevádza, pretože to znamená, že máme slnko.

Ďakujem za neustále sťažnosti na vládu a na politiku, pretože to znamená, že máme slobodu slova.

Ďakujem za veľký účet za kúrenie, pretože to znamená, že je nám teplo.

Ďakujem pani, ktorá sedí za mnou v kostole a dráždi ma svojím hrozným spevom, pretože to znamená, že počujem.

Ďakujem za stohy bieleho na vypratíe a vyžehlenie, pretože to znamená, že moji milí sú nablízku.

Ďakujem za budík, ktorý sa ráno, čo ráno ozýva, pretože to znamená, že žijem.

Ďakujem za únavu a boľavé svaly na konci dňa, pretože to znamená, že som mohol byť aktívny. ■

Nebojme sa snívať svoje sny, Boh je mocný.

Na jednom kopci v lese boli tri stromy. Navzájom diskutovali o svojich nádejach a snoch. Prvý strom povedal: „Mojím snom a priáním je stať sa truhlou pokladu. Tak by som mohol byť naplnený zlatom, striebrom a vzácnymi drahokamami. Bol by som nádherne skráslený dekoratívnou rezbou, takže každý by videl tú nádheru.“

Potom druhý strom povedal: „Raz budem mocnou loďou. Budem prevážať kráľa a kráľovné cez vody a plaviť sa po celom svete. Každý sa bude cítiť so mnou bezpečne, pretože sila trupu lode bude mohutná.“

Nakoniec tretí strom povedal: „Ja chcem vyrásť a byť najvyšší a najsilnejší strom v lese, takže ľudia ma budú vidieť na vrchole kopca a pohliadnu hore k mojim vetvám, ktoré siahajú až k nebu a pomyslia si, ako som svojimi vetvami blízko Boha. Budem najväčším stromom po celý čas a ľudia si ma budú stále pamätať a pripomínať.“

Po pár rokoch ich modlitieb za uskutočnenie svojich snov prišla k stromom skupina drevorubačov. Keď jeden drevorubač prišiel k prvému stromu, povedal: „Vyzerá skutočne ako silný strom, myslím, že by som mal možnosť predať drevo tesárovi,“ a začal strom zotínať. Strom

bol šťastný, pretože vedel, že z neho tesár urobí truhlu na poklady. Pri druhom strome drevorubač povedal: „Toto vyzerá na silný strom, mohol by som predať drevo v lodeniach.“ Druhý strom bol tiež šťastný, lebo vedel, že je na svojej ceste stať sa mohutnou, kráľovskou loďou. Tretí strom, keď k nemu drevorubači prišli, dostal strach, pretože vedel, že ak

ho zotnú, jeho sny sa už nikdy neuskutočnia. Jeden z drevorubačov povedal: „Nepotrebujem nič zvláštneho zo svojho stromu, takže si vezmem tento,“ a zoťal ho.

Keď sa prvý strom dostal k tesárovi, bola z neho urobená debnička, teda skôr krmidlo pre zvieratá. Bol umiestnený do chlieva a naplnený senom. Toto vôbec nebolo, čo si prial a za čo sa tak vrúcne modlil. Druhý strom bol rozrezaný a bola z neho vyrobená malá rybárska loďka. Jeho sny, že sa stane mohutnou loďou, prevážajúcou kráľa, tiež skončili. Tretí strom bol rozrezaný na väčšie kusy a položený na pusté miesto v temnote.

Uplynulo mnoho rokov a stromy už na svoje sny dávno zabudli. Po-

tom jedného dňa muž a žena prišli do chlieva. Ona porodila a položila dieťa na seno do krmiacej debničky, ktorá bola vyrobená z prvého stromu. Muž si prial urobiť jasičky pre dieťa, ale

toto koryto muselo stačiť a slúžilo ako jasle. Strom mohol cítiť dôležitosť tejto udalosti a vedel, že držal najväčší a neprekonaný poklad po celý čas.

O pár rokov neskôr, skupinka mužov vstúpila na rybársku loďku, vyrobenú z druhého stromu. Jeden z nich bol unavený a zaspal. Zatiaľ čo sa plavili na mori, prišla veľká búrka a strom vedel, že nie je dost silný, aby mohol udržať muža bezpečne na loďke. Muži zobudili spiaceho muža. On vstal a zvolal: „Utiš sa,“ a búrka utíchla. Vtedy strom vedel, že niesol Kráľa kráľov na svojej loďke.

Konečne niekto prišiel a vzal tretí strom. Bol nesený mužom cez ulicu, kde sa mu ľudia vysmievali a zosmiešňovali ho. Keď prišli na dané miesto a zastavili, muž bol pribitý na ten strom a pozdvihnutý k nebu, aby zomrel na vrchole kopca. Keď prišla nedeľa, strom si uvedomil, že bol dost silný na to, aby mohol stáť na vrchole kopca a byť tak blízko Boha, ako len bolo možné. Ľudia, keď sa na neho pozerali, dívali sa hore k nebu a pritom mysleli na Boha, pretože Ježiš bol na ňom ukrižovaný.

Nie vždy vieme, aké má Boh s nami úmysly. Často sa ti nezdá, že veci idú podľa tvojich predstáv, ale vedz, že Boh má pre teba plán. Pokiaľ vložíš svoju dôveru na Boha, On ti dá veľké dary. Každý z tých troch stromov získal to, po čom túžil, ibaže nie cestou, ktorú si predstavoval. Môžeme ale vedieť, že Jeho cesty nie sú naše cesty, ale tie Jeho sú vždy tie najlepšie. ■

VOLNÝ ČAS

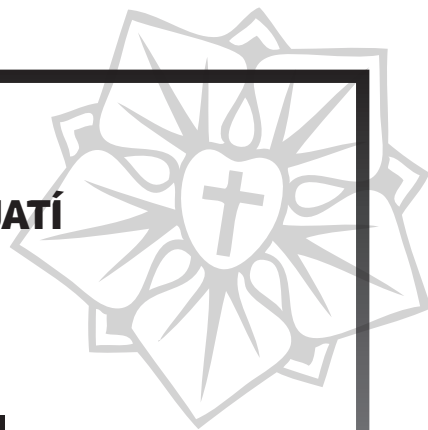
■ LUBOSLAV BEŇO

Pán Ježiš hovoril o ľuďoch, ktorí Ho počúvajú, že buď Jeho slovo neprijímajú, alebo na čas sa z neho radujú, ale v netrpezlivosti či starostiach ustupujú, iba posledná skupina ľudí ostáva verná. K čomu nás pripodobnil v jednom zo svojich najznámejších podobenstiev, nájdete v krížovke.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
B										
C										
D										
E										
F										
G										
H										
I										
J										

Vodorovne: A: Potrat; zloduch. B: 1. tajnička; 2. tajnička. C: Myšlienka; predpona s významom znova; anglická predložka. D: Vracaj; donabíjaj; odovzdám. E: Malý orol; „Pán môj“, hebrejsky. F: Túžobne; vojdi, po česky. G: Vŕba, genitív plurálu; prvý človek; starší antivírusový PC program. H: Tamten; filmový mimozemšťan; vezmi život. I: Pavlov spolupracovník; reproduktor, slang.. J: Akváriová ryбка; čelaď Kehátovcov z rodu Lévi (4M 3,19). **Zvisle:** 1. Predpona s významom kyslý; časť tela zvierťaťa. 2. Chudák; 3. tajnička. 3. Obsiatie; rímskych 51; anglicky pás. 4. Rail Tours Austria (skr.); pozerá; kríženec jedno- a dvojhrbej ťavy. 5. Druh kariet; mesto na Kryme. 6. O svoju osobu; slávnostný oheň. 7. Park kultúry a oddychu (skr.); kráčam; koniec 4. tajničky. 8. Krajina, anglicky; zvolacie citoslovce; napríklad (skr.). 9. Záhradná besiedka; začiatok 4. tajničky. 10. Meno modelky Campbellovej; nárečová fráza (česky). **Pomôcka:** adoni, NOD. **Správne znenie tajničky:** 1. Cesta. 2. Skala. 3. Tŕnie. 4. Dobrá zem.

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE

PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ

LETO 2020

Nedeľné bohoslužby ...

ČAKANOVCE, BAČKOVÍK – 9.00 HOD.
RANKOVCE, BOLIAROV – 10.30 HOD.

MLÁDEŽ

Rankovce Sobota 18:00

RODINY

Bačkovík 2. a 4. sobota 19:30

Večera Pánova ...

12. júl. / 2. august / 13. september

Pamiatky posvätenia kostolov ...

5. 7. Pamiatka posvätenia kostola
Čakanovce (10.00 hod.)

19. 7. Pamiatka posvätenia kostola
Bačkovík (10.00 hod.)

23. 8. Pamiatka posvätenia kostola
Boliarov (10.30 hod.)

20. 9. Pamiatka posvätenia kostola
Rankovce (10.30 hod.)

Konfirmácia ...

Sústredenie konfirmandov 26. - 28. 8.
2020 (fara)

Skúška 30. 8. 2020, 15.00 h. (Boliarov)

Slávnosť 6. 9. 2020, 10.00 h. (Rankovce)

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Daniel Goduš, Lucia Godušová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** František Korečko **Ročník:** XXIV. **Číslo:** 6 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45 **Mobil:** 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk **Obálka:** Ilustračný obrázok.